

**Posudek na bakalářskou práci Pavla Dymeše
Češi v bývalém Sovětském svazu se zaměřením na repatriovanou komunitu z
Kazachstánu**

Předložená bakalářská práce se zabývá autorovým hlavním tématem – tj. přesídlením krajanské komunity z Kazachstánu do ČR a především dopady tohoto přesunu na jednotlivé rodiny.

Hned zpočátku posudku lze konstatovat, že se jedná (na úroveň bakalářské práce) o mimořádné téma, spojené nejen s teoretickou činností, ale především s praktickou prací v komunitě, které se autor dlouhodobě věnuje.

Z práce číší mimořádné zaujetí autora pro téma, jeho snahu skutečně se dopátrat odpovědi na hlavní výzkumné otázky. Autor zvládl obstojně i úvodní teoretickou a historickou část, v níž popisuje historii přesídlení Čechů do oblasti dnešního Kazachstánu i jejich repatriaci do České republiky v posledních dvaceti letech. Přestože již proběhly výzkumy zaměřené na život uvnitř jednotlivých komunit v Kazachstánu (Uherek), přidaná hodnota autora je především ve výzkumu důsledků přesídlení na tuto komunitu a výzkum jejich života v České republice a integrace do české společnosti.

Přestože by bylo patrně možné provést mnohem hlubší výzkum na širším vzorku populace, autor se zcela správně rozhodl pro kvalitativní výzkum komunity, která umožnila hlubší sondy do života jednotlivců i rodin. I tak se podařilo provést dostatečné množství strukturovaných interview, které život bývalých kazašských Čechů velmi plasticky mapují. V této souvislosti by možná bylo bývalo vhodné podpořit text mikrosondami do života jednotlivých rodin a na konkrétních případech doložit obecnější jevy.

Je pochopitelně možné akademicky diskutovat nad interpretací odpovědí z dotazníků. Například na s. 37 u otázky narození dítěte po 40 roce věku mi chybí odpověď, zda tuto možnost uváděli spíše muži či ženy (v případě mužů by se nemuselo jednat o mimořádnou záležitost způsobenou nabytím sociálních i životních jistot po přesídlení do České republiky). V práci se objevují drobné stylistické nedostatky, které však jsou lehce odstranitelné pečlivější korekturou.

V rámci obhajoby by bylo možné diskutovat, zda byly vyčerpány všechny prostředky pro integraci či zda by příslušné státní orgány mohly pro „krajany“ učinit ještě nějaké další incentivy. Jaké zákony, předpisy či výnosy by bylo možné zlepšit? Ačkoliv se z kvalitativního výzkumu zda, že prostoru pro zlepšení statusu „krajanů“ již mnoho nezbyvá, může však existovat určitý aspekt, který by bylo vhodné vyřešit ze strany českého státu. A to, jak autor v závěru uvádí, i s ohledem na další krajanské komunity, zejména na postsovětském prostoru.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti mohu konstatovat, že Pavel Dymeš splnil všechny předpoklady kladené na bakalářskou práci, kterou hodnotím stupněm „výborně“.

Slavomír Horák

V Praze, dne 24.5.2011